

அன்புகூர்ப்பட

முடியாதவர்களை அடைதல்

மாற். 5:1-20, ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஒரு தொலைபேசிக் கம்பெனி, செய்வலிவான ஒரு தொலைக்காட்சி விளம்பர சலோகத்தை கொண்டிருந்தது: “யாரேனும் ஒருவரைச் சென்றடைந்து தொடுங்கள்.”¹ இதன் கருத்து என்னவெனில், தொலைக்காட்சியைப் பார்ப்பவரிடமிருந்து ஒரு தொலைபேசி அழைப்புக்காக யாரோ ஒருவர் காத்திருக்கின்றார், அவர் அப்படிப்பட்ட அழைப்பினால் அதிகம் மகிழ்வடைவார் என்பதேயாகும். எனது தொலைபேசிக் கட்டணத்தின் அளவில் இருந்து, எனது வீட்டார், அதிகமான மக்களை “அடைந்து தொட” வேண்டும் என்று நம்பினார்கள் என்று நீங்கள் கூறமுடியும்.

பிறரைச் சென்றடைதல் என்ற கருத்து புதிதானதாக இருப்பதில்லை. வாழ்ந்தவர்களிலேயே மாபெரும் அளவில் “வெளிச்சென்று அடைந்தவர்” இயேசு கிறிஸ்துவே ஆவார். அவர் தாம் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் - நோயாளிகள், பார்வையற்றவர்கள், முடவர்கள், துக்கப்பட்டுப் புலம்புபவர்கள், பாவம் நிறைந்தவர்கள் என்று பல்வேறுபட்ட - மக்களைச் சென்றடைந்தார், அவர் தொட்ட மக்கள் முன்பு இருந்தது போலவே மீண்டும் [பின்பு] ஒருக்காலும் இருந்ததில்லை.² சபையில் நாம் இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருக்க வேண்டும் (1 பேது. 2:21). அவர் நமது தலையாக இருக்கின்றார் (எபே. 1:21, 22), மற்றும் நாம் அவரது கரங்களாக, அவரது பாதங்களாக, அவரது உதடுகளாக இருக்க வேண்டும்.³ பிரதான கட்டளையின்படி (மத். 28:18-20), நாம் நமது வாழ்க்கையினாலும், சவிசேஷத்தினாலும் மக்களைச் சென்றடையாவிட்டால் நாம் கர்த்தருடைய சபையாகச் செயல்படத் தவறியவர்களாகின்றோம்.

மாற்கு 5ம் அதிகாரமானது, இயேசு ஒரு மனிதரிடம் - அன்புகூராத வராக மற்றும் அன்புகூரப்பட முடியாதவராக இருந்த மனிதரிடம் - சென்று அவரைத் தொட்டது பற்றிய வரலாற்றை முன்வைக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சி பற்றி மத்தேயு கூறும் விவரம் பிசாசு பிடித்த இருவரைப் பற்றிக் கூறுகையில், மாற்குவும் ஓர்க்காவும் கூறும் விவரங்கள் பிசாசு பிடித்த இருவரில் முக்கியமான ஒருவரைப் பற்றி மட்டும் கூறுகின்றன. மாற்குவைப் போலவே நானும் அவ்விருவரில் மிகவும் கெட்டவரான ஒருவர்மீது மட்டுமே கவனத்தைச் செலுத்துவேன். இந்த வரலாற்றில் நமக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பாடங்கள் உள்ளன.

உண்மை நிலை (வ. 1-5)

உண்மையான பிரச்சனைகள்

நமது வேதபாடப் பகுதி பின்வருமாறு தொடங்குகிறது:

பின்பு அவர்கள் கடலுக்கு அக்கரையிலுள்ள கதரேனருடைய நாட்டில் வந்தார்கள். அவர் படவிலிருந்து இறங்கினவுடனே, அசுத்த ஆவியுள்ள ஒரு மனுஷன் பிரேதக் கல்லறைகளிலிருந்து அவருக்கு எதிராக வந்தான். அவனுடைய குடியிருப்பு கல்லறைகளிலே இருந்தது. அவனைச் சங்கிலிகளினாலும் கட்ட ஒருவனாலும் கூடாதிருந்தது. அவன் அநேகந்தரம் விலங்குகளினாலும் சங்கிலிகளினாலும் கட்டப் பட்டிருந்தும், சங்கிலிகளை முறித்து, விலங்குகளைத் தகர்த்துப் போடுவான். அவனையடக்க ஒருவனாலும் கூடாதிருந்தது. அவன் எப்பொழுதும் இரவும் பகலும் மலைகளிலும் கல்லறைகளிலும் இருந்து கூக்குரலிட்டு, கல்லுகளினாலே தன்னைக் காயப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான் (வ. 1-5).

காட்சியை சிந்தையில் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்: ஒரு நீண்ட, தீவிரமான [பணி] நாளுக்குப் பின்பு, கடைசியாக மாலைவேளை வந்திருந்தது (4:35அ). கிறிஸ்து தமது சீஷர்களிடத்தில், “அக்கரைக்குப் [அதாவது கலிலேயாக் கடலின் அக்கரைக்கு (4:36; 5:1ஐக் காணவும்)] போவோம் வாருங்கள்” என்று கூறியிருந்தார் (4:35ஆ). அவர் கூட்டத்திலிருந்து விலகியிருப்பதற்காக அவ்வப்போது இவ்வாறு செய்து வந்தார். அவர்கள் தங்கள் பயணத்தைத் தொடங்கியபோது, இளைப்படைந்திருந்த இயேசு உறக்கத்தில் ஆழ்ந்தார் (4:38). அந்தப் பயணத்தின்போது, வன்மையான புயல் ஒன்று எழும்பிற்று, அதைக் கிறிஸ்து அமர்த்தினார் (4:36-41). நாம் படிக்கும் இவ்வரலாறு தொடங்குகையில், கர்த்தரும் அவரது சீஷர்களும் குறைந்தது ஐந்து அல்லது அதற்கு ஏறக்குறையச் சமமான மைல்கள் கடந்து - கடலின் கிழக்குப் பகுதியில் இருந்த கதரேனருடைய நாட்டிற்கு வந்திருந்தார்கள் (5:1).

மக்கள் நெருக்கம் குறைந்த இப்பகுதிக்கு ஓய்வெடுக்கும்படியாக இயேசு வந்திருந்தாரென்றால், அதுதான் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. நமது வேத பாடப் பகுதியானது, “அவர் படவிலிருந்து இறங்கினவுடனே அசுத்த ஆவியுள்ள ஒரு மனுஷன் பிரேதக் கல்லறைகளிலிருந்து அவருக்கு எதிராக வந்தான்” என்று கூறுகிறது (வ. 2). ஜோ ஸ்கூபெர்ட் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

கலிலேயாக் கடலின் மேற்புறம் இருந்த குன்றுகளின் சுண்ணாம்புப் பாறையில் பல குகைகள் இருந்த அக்கடலின் பகுதியில் அவர்கள் இருந்தார்கள். இந்தக் குகைகளில் இறந்தவர்களின் உடல்கள் வைக்கப்பட்டிருந்த பல கல்லறைகள் இருந்தன. காலங்களின் மிகச் சிறந்த வேளையில் இது ஒரு அச்சமூட்டும் இடமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் இரவு வேளையில்⁵ இது திகிலூட்டுவதாக இருந்திருக்க வேண்டும். அந்தக் கல்லறைகளிலிருந்து அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்த ஒரு மனிதன் வந்தான் ...⁶

அந்த மனிதன் கல்லறைகளில் வாழ்ந்தது ஏன்? ஏனென்றால் அவன் சமுதாயத்தை விட்டு துரத்தப்பட்டிருந்தான். அப்பகுதியிலிருந்த மக்கள் அவனைச் சங்கிலிகளினாலும் விலங்குகளினாலும் கட்டி வைக்க முயற்சி செய்திருந்தார்கள், ஆனால் எந்த ஒரு கட்டும் அவனைப் பிடித்து வைக்க முடியாது இருந்தது. கடைசியில் அவன் அவ்விடம் விட்டுச் சென்றுவிடும் படி அவர்கள் கட்டாயப்படுத்தியிருந்தார்கள் என்பது உறுதி.

வசனங்கள் 1 முதல் 5 வரையுள்ள பகுதியின் சித்தரிப்பை உங்கள் சிந்தையில் கொண்டுள்ளீர்களா? இயேசு படகில் இருந்து வெளியே அடியெடுத்து வைத்த வேளையில், பித்தம் கொண்ட மனிதன் இருளில் இருந்து வெளித்தோன்றினான். அவன் நிர்வாணமாகவும் அழக்காகவும் இருந்தான். அவனது உடலில் அவனாகவே சேதப்படுத்திக் கொண்டதினால் ஏற்பட்டிருந்த இரத்தம் ஒழுகும் காயங்கள் நிறைந்து இருந்தன. அவன் தலைமயிர் சிக்கலாயிருந்தது; அவன் கண்கள் காட்டுத்தனமானவைகளாக இருந்தன. இயேசு தேடிக் கண்டடைய வேண்டியவனாக இருந்தவன் இவன்தான். மற்றவர்களைச் சென்றடைவதில் கிறிஸ்துவின் விருப்பத்திற்கான பரிசோதனையாக இது இருந்தது.

யூகிக்கப்பட்ட சாக்குப்போக்குகள்

கிறிஸ்து இந்தத் தேவைக்கு எவ்வாறெல்லாம் பதில் அளித்திருக்கலாம் என்று நினைத்துப் பாருங்கள்.

(1) அவர், “எனக்கு மிகவும் களைப்பாயுள்ளது. அதிகம் தாமதமாகியும் விட்டது. இன்றைக்கு நான் மிக நீண்ட, கடினமான நாளைப் பெற்றிருந்தேன்!” என்று கூறியிருக்கலாம். அன்றைக்கு இயேசு அப்படிப்பட்ட ஒரு நாளைத்தான் அனுபவித்திருந்தார். இளைப்படைந்திருக்கும்போது நாம் எவ்வாறு உணர்கிறோம் என்பதை நாம் புரிந்திருக்கின்றோம். பலர் நம் அருகாமையில் உள்ளவர்களுடன் “தொடர்ந்து சமாளிக்கும்படி” முயற்சி செய்துள்ளார்கள்.⁷ சிலர் தங்கள் செலவுகளுக்குச் செலுத்துவதற்காக நீண்ட நேரம் வேலை செய்கின்றார்கள். பல குடும்பங்களில் தாய்மார்கள் வீட்டிற்கு வெளியே[யும்] வேலை செய்கின்றார்கள். இதன் விளைவாக, ஒரு நாளின் வேலை முடிந்தபின்பு, நமது நேரமும் சக்தியும் தீர்ந்து போய் விடுகின்றன. மற்றவர்களைச் சென்று அடைவதற்குச் சிறிதளவே எஞ்சியிருக்கிறது; சபை ஊழியங்கள் எனப்படுபவைகள் நமது சுறுசுறுப்பான, களைப்படைய வைக்கும் பணி அட்டவணைகளில் இடம் பெறப் பொருத்தமுள்ளவைகளாய் இருப்பதில்லை.

(2) அவர், “இது எனது பொறுப்பு அல்ல” என்று கூறியிருக்கலாம். இம்மனிதன் அப்பகுதியில் தன் குடும்பத்தைக் கொண்டிருந்தான் (மாற். 5:19; லூக். 8:39ஐக் காணவும்), எனவே அவர் [இயேசு], “இது அவர்களின் பொறுப்பாக உள்ளது. நான் கலிலேயாவில் கடின ஊழியம் செய்திருந்தேன், இங்கு நான் சற்று ஓய்வெடுக்கலாம் என்றுதான் வந்தேன். அந்த மனிதனைக் குறித்து வேறு யாராவது அக்கறை கொள்ளட்டும்!” என்ற கூறியிருக்கலாம். தனிப்பட்ட பொறுப்பை உணருதல் என்பது நமது சமுதாயத்தின் மாபெரும் தேவைகளில் ஒன்றாக உள்ளது.⁸ தனிப்பட்ட பொறுப்பை உணருதல்

என்பது சபையின் மாபெரும் தேவைகளில் ஒன்றாக உள்ளது.⁹

(3) அவர், “இந்த மனிதன் மனமாற்றமடையும்படி எதிர்பார்க்கத் தகுதியானவன் அல்ல” என்று கூறியிருக்கலாம். ஒருவேளை நாம், சுவிசேஷத்தில் ஆர்வம் கொண்டுள்ள மக்களைக் கண்டறிவதற்காக நமது சமூகத்தில் வீடுவீடாகச் செல்ல முடிவு செய்துள்ளோம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். பின்பு, ஊழியர்களில் இருவர் தெருவில் செல்லும்போது, மாற்கு 5ல் நாம் காணுகின்ற அசுத்த ஆவிகொண்ட மனிதரைப் போல் காட்டுத்தனமான ஒரு மனிதர் இருளில் இருந்து தாவிக்குதிக்கின்றார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இந்த இரண்டு ஊழியர்களும் திரும்பி வந்து, இம்மனிதர் போதிக்கப்படத் தகுதி வாய்ந்தவர் என்று கூறமாட்டார்கள் என்று நான் உங்களுக்கு உறுதியளிக்க முடியும்! ஏறக்குறைய நம்மைப் போலவே உள்ள மற்றும் சத்தியத்தைக் கற்றுக்கொள்ள ஆவலுடன் உள்ள தனிநபர்களைக் கண்டறியத்தான் நம்மில் பலர் விரும்புகின்றோம். நம்மில் பலர், இம்மனிதரைப் போல் பிரச்சனைகளைச் சுமந்து இருப்பவர்களுக்குச் சத்தியத்தைப் போதிக்க விரும்புவதில்லை.

(4) அவர், “இதில் இடர்ப்பாடு அடங்கியுள்ளது என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? இம்மனிதனுக்கு உதவ நான் முயற்சி செய்தால், அது அநேகமாக எந்த நன்மையையும் ஏற்படுத்தப்போவதில்லை, நான் என்னுடன் இருக்கும் மக்களை மகிழ்வற்றவர்கள் ஆக்குவதே முடிவுச் செயலாக இருக்கும்” என்று கூறியிருக்கலாம். உங்கள் கையில் அடிவாங்கக்கூடும் என்பது இன்னொருவரைச் சென்று அடைவதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளில் ஒன்றாக உள்ளது! நமது நண்பர்கள் மற்றும் அயலகத்தார்களிடத்தில் சில வேளைகளில் நாம் சுவிசேஷத்தை எடுத்துரைத்தால் அவர்கள் நம்முடன் நட்புறவாயிருப்பதை விட்டு விடுவார்களோ என்று பயப்படுவதினால் நாம் அதை[சுவிசேஷத்தை]ப் பற்றிப் பேசத் தயங்குகின்றோம் என்பது உண்மையாக உள்ளதல்லவா? நாம் காணப்போகின்றபடி, கதரேனருடைய நாட்டில் இருந்தவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள், கிறிஸ்து இந்த அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்தவனைச் சென்று அடைந்தது பற்றி அவரைப் பாராட்டவில்லை மற்றும் அவரை அவ்விடம் விட்டுச் சென்று விடும்படி அவர்கள் கெஞ்சினார்கள் (மாற். 5:17).

உண்மையான அக்கறை

மேலே நான் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு சாக்குபோக்கையும் இயேசு கொடுத்திருக்க முடியும் - ஆனால் அவர் அவ்வாறு எதுவும் கொடுக்க வில்லை. இந்த மனிதனைச் சென்று சேர்வதில் குறிப்பாக இருந்த இயல்பான தடைகளை அவர் [இயேசு] எவ்வாறு வெற்றிகொள்ள முடிந்தது? மக்கள்மீது அவருக்கிருந்த அன்பு என்பதே காரணமாகும். கிறிஸ்து மக்களுக்காகப் பணியாற்றுவராயிருந்தார்; அவர் மக்கள்மீது அக்கறைகொண்டு பராமரித்தார். இம்மனிதனுக்கு அவர் [இயேசு] தேவைப்பட்டார். ஆம், இம்மனிதன் அன்புகூரப்படாதவனாக, அன்புகூரப்பட முடியாதவனாக இருந்தான். அவன் [மக்களுடன் பழகும்] பழக்கத்தில் இருந்து அகற்றப் பட்டவனாக இருந்தான்; அவனது வாழ்வு கட்டுப்பாட்டை இழந்திருந்தது.

அவன் தன்னையே அழித்துக் கொள்பவனாக இருந்தான், தற்கொலை செய்துகொள்ள முயற்சிப்பவனாகவும் கூட இருந்தான். இருந்தபோதிலும், அவன் தேவைகள் உள்ள மனிதனாக இருந்தான். இவ்விதமாக, இயேசு களைப்படைந்திருந்தார் என்ற உண்மையும், இந்த மனிதன் வசீகரமற்ற வனாக இருந்தான் என்ற உண்மையும், மற்றவர்கள் ஒருவேளை தங்கள் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றவில்லை என்ற உண்மையும் இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்து இடர்ப்பாட்டை மேற்கொண்டு இவனைச் சென்று அடைந்தார்.

பதில்செயல் (வ. 6-16)

இயேசுவின் வல்லமை

நமது வேதபாட வாசிப்பு பின்வருமாறு தொடருகிறது: “அவன் [அசுத்த ஆவியுள்ள மனிதன்] இயேசுவைத் தூரத்திலே கண்டபோது, ஓடிவந்து, அவரைப் பணிந்துகொண்டு: ‘இயேசுவே, உன்னதமான தேவனுடைய குமாரனே, எனக்கும் உமக்கும் என்ன?’ என்று மிகுந்த சத்தமிட்டு சொன்னான்” (வ. 6, 7அ). யாக்கோபு 2:19, “பிசாசுகளும் விசுவாசித்து நடுங்குகின்றன ...” என்று வலியுறுத்துகிறது.

பின்வரும் வார்த்தைகள் அம்மனிதனின் வாயிலிருந்து வந்தன: “என்னை வேதனைப்படுத்தாதபடிக்குத் தேவன்பேரில் உமக்கு ஆணை” (வ. 7ஆ). இயேசு இம்மனிதனை வேதனைப்படுத்துவதற்கல்ல ஆனால் குணமாக்கவே வந்தார் என்பதால், இவ்வார்த்தைகள் வினோதமானவை களாகக் காணப்படுகின்றன - ஆனால் இது நிச்சயமாகவே இம்மனிதனின் மூலமாக அசுத்த ஆவிகள் பேசியதாயிருந்தது.

மத்தேயுவின் சவிசேஷ விவரப்படி, அவைகள் [அசுத்த ஆவிகள்], “காலம் வருமுன்னே எங்களை வேதனைப்படுத்த இங்கே வந்தீரோ?” என்று கேட்டன (மத். 8:29). பிசாசின் சேனைகள் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு, தங்கள் எஜமானுடன் என்றென்றைக்கும் வாதிக்கப்படும்படி அக்கினிக்கடலில் தள்ளப்பட வேண்டிய காலம் ஒன்று உள்ளது (2 பேது. 2:4; வெளி. 19:20; 20:10ஐக் காணவும்). அசுத்த ஆவிகள் தங்கள் முடிவைக் குறித்துக் கவலைப்பட்டது ஏன் என்பதை வசனம் 8 கூறுகிறது: “ஏனெனில் அவர் அவனை நோக்கி: ‘அசுத்த ஆவியே, இந்த மனுஷனை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போ’ என்று சொல்லியிருந்தார்!”

இயேசு, “உன் பேர் என்ன?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவன்: “நாங்கள் அநேகராயிருக்கிறபடியால் என் பேர் வேகியோன்” என்று சொன்னான் (வ. 9). வேகியோன் என்பது ஏறக்குறைய ஆறாயிரம் படை வீரர்களைக் கொண்ட ரோமாபுரிப் படைப்பிரிவுகளில் ஒன்றாக இருந்தது. இந்த மனிதன் தனக்குள் ஆறாயிரம் அசுத்த ஆவிகளைக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை, ஆனால் இவன் எண்ணற்ற அசுத்த ஆவிகளைக் கொண்டிருந்தான் என்பதை இச்சொற்றோடர் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. (விரைவிலேயே இவைகள் இரண்டாயிரம் பன்றிகளுக்குள் செல்லவிருந்தன [வ. 13].)

முதலில் இந்த மனிதன் ஒருமைப் பெயர்ச் சொல்லைப் பயன்படுத்தினான் என்பதைக் கவனியுங்கள்: “என் பேர் லேகியோன்.” பின்பு அவன் பன்மைப் பெயர்ச் சொல்லைப் பயன்படுத்தினான்: “நாங்கள் அநேகராயிருக்கிறபடியால்.” அசுத்த ஆவிகளின் சேனைகளினால் உடலும் மனமும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒருவருக்குள் நிலவிய இக்குழப்பத்தை என்னால் கற்பனை செய்தும் பார்க்க இயலவில்லை. இது ஒரு மனிதனைப் பைத்தியக்காரனாக்கியிருக்கும்.¹⁰

பிசாசுகள், “தங்களை அந்தத் திசையிலிருந்து துரத்திவிடாதபடிக்கு, அவரை [கிறிஸ்துவை] மிகவும் வேண்டிக்கொண்டன” (வ. 10). லூக்கா, “தங்களைப் பாதாளத்திலே¹¹ போகக் கட்டளையிடாதபடிக்கு அவைகள் அவரை வேண்டிக் கொண்டன” என்று எழுதினார் (லூக். 8:31). “பாதாளம்” என்பது அசுத்த ஆவிகள் வழக்கமாக தங்குமிடமாக இருந்தது, ஆனால் அவைகள் தங்களைக் கர்த்தர், இப்போதே அவ்விடத்திற்கு வலிந்து தள்ளுவதை விரும்பாதிருந்தன. அவைகள் தங்கள் நடவடிக்கையை சற்றுக்காலம் தொடர விரும்பின.

“அப்பொழுது, அவ்விடத்தில் மலையருகே அநேகம் பன்றிகள் கூட்டமாக மேய்ந்துகொண்டிருந்தது” (மாற். 5:11). அசுத்த ஆவிகள் கிறிஸ்துவிடம், “பன்றிகளுக்குள்ளே போகும்படி, அவைகளுக்குள்ளே எங்களை அனுப்பும்” என்று வேண்டிக் கொண்டன (வ. 12). அவைகள் இந்த வினோதமான வேண்டுகோளை விடுத்தது ஏன்? ஒருவேளை, அநேக அசுத்த ஆவிகள் பாதாளத்தை விட்டு வெளியே, சேர்ந்து செயல்படுவதே ஒரே வழியாக இருக்கலாம். சூடான இரத்தம் கொண்ட உடலின்றி நீண்ட காலம் வாழ முடியாத சக்கள் என் நினைவுக்கு வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட ஒரு உடல் இழந்துபோகப்பட்டது என்றால், அவைகள் பொருத்தமான சில அல்லது அநேக அசுத்த ஆவிகள் வரும் வரையிலும் தங்கள் நடவடிக்கைகளை அடக்கி வைக்கின்றன. பின்பு அந்த உடலின் வெப்பத்தை அவை உணரும்போது, அவைகள் அதன்மீது தாவிக்கி குதித்து சக்களாக இருக்கும் தங்களின் தொல்லைதரும் வேலையை மீண்டும் தொடங்குகின்றன. ஒருவேளை, அசுத்த ஆவிகள் இதேவிதமான கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்திருக்கலாம். எவ்வகையிலும், அவைகள் தங்களைப் பன்றிகளுக்குள் செல்லும்படி அனுமதிக்க வேண்டின. “இயேசு அவைகளுக்கு உத்தரவு கொடுத்தவுடனே, அசுத்த ஆவிகள் புறப்பட்டுப் பன்றிகளுக்குள் போயின” (வ. 13அ).

அசுத்த ஆவிகளின் சேனை தங்கள் பேய்த்தனமான நடவடிக்கையைத் தொடருவதற்காகத் தங்களின் வேண்டுகோள்களை ஏற்படுத்தியிருந்தன என்றால், அவைகள் ஏமாற்றத்திற்குள்ளாகும்படி அழிவைக் கண்டன; ஏனென்றால், அவைகள் தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய புதிய உயிரினங்களுக்குள் புதிய அநேக அசுத்த ஆவிகள் புகுந்தவுடனே, அந்தப் பன்றிகள் பைத்தியம் பிடித்தவையாக மாறிப்போயின. “உடனே, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் பன்றிகளுள்ள அந்தக் கூட்டம் உயர்ந்த மேட்டிலிருந்து ஓடி, கடலிலே பாய்ந்து, கடலில் அமிழ்ந்து மாண்டது” (13ஆ). என்ன ஒரு காட்சி! என்ன ஒரு இரைச்சல்! நீங்கள் எப்போதாவது ஒரு பண்ணையில்

வாழ்ந்திருந்தால், ஒரு பன்றி எவ்வாறு கத்தும் என்று அறிந்திருப்பீர்கள். அந்தக் கத்துதல் சத்தமானது உங்கள் பின்னந்தலையில் உள்ள முடிகளைச் செங்குத்தாக நிற்கச் செய்வதாயிருக்கும்.¹² இரண்டாயிரம் பன்றிகள் கத்துகின்ற காட்சியையும் சத்தத்தையும் ... மலைப் பகுதியில் அவை தடதடவென்று ஓடுவதையும் ... தண்ணீருக்குள் அவை குதித்து விழுவதையும் ... கற்பனை செய்து பாருங்கள்!

அச்சமுட்டும் இக்காட்சியைக் கண்டவர்களில், அருகாமையிலிருந்த நகரக் குடிமக்களுக்காக அந்தப் பன்றிகளை மேய்த்தவர்களும் இருந்தார்கள்.¹³ உடனடியாக, “பன்றிகளை மேய்த்தவர்கள் ஓடி, இதைப் பட்டணத்திலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் அறிவித்தார்கள்” (வ. 14அ). அவர்கள், “பிசாசுகள் பிடித்திருந்தவனுக்கும் பன்றிகளுக்கும் சம்பவித்ததைக் கண்டவர்களும் அவர்களுக்கு விவரமாய்ச் சொன்னார்கள்” (வ. 16).

அப்பொழுது சம்பவித்ததைப் பார்க்கும்படி ஜனங்கள் புறப்பட்டு, இயேசுவினிடத்தில் வந்து, “லேகியோனாகிய” பிசாசுகள் பிடித்திருந்த வன் வஸ்திரந்தரித்து, உட்கார்ந்து, புத்தி தெளிந்திருக்கிறதைக் கண்டு பயந்தார்கள் (வ. 14ஆ, 15).

முன்பு சித்தம் கலங்கிய நிலையில் இருந்த மனிதன் இப்போது “அமைதியாக” உட்கார்ந்து இருப்பதை அவர்கள் பார்த்தார்கள். இப்போது அவன் நிர்வாணியாயில்லை, ஆனால் “உடை அணிந்தவனாக” இருந்தான். இப்போது அவன் சித்தம் கலங்கியவனாக இல்லை, ஆனால் “தனது சரியான மனநிலையில்” இருந்தான். இயேசு, அன்புகூரப்பட முடியாத ஒரு தனிநபரை அடைந்தார் - மற்றும் அந்த நபரின் வாழ்வு முற்றிலுமாக மாற்றப்பட்டது!

இயேசுவின் நோக்கம்

அன்புகூரப்பட முடியாதவர்களை இயேசு அடைய முடிந்தது எவ்வாறு? அவர் மக்களை நேசித்ததால் இதைச் செய்தார் என்று நான் முன்பு குறிப்பிட்டேன், ஆனால் அத்துடன் ஒரு சில சிந்தனைகளை கூடுதலாகக் கூற என்னை அனுமதியுங்கள்:

(1) அவர், மக்களின் தேவைகள் பற்றிக் கூருணர்வுள்ளவராக இருந்தார். அவர் உதவி செய்வதற்கு எப்போதும் ஒரு வாய்ப்பை எதிர்பார்த்தவராக இருந்தார். அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்தவன் பார்வைக்கு நல்லவனாக இருந்ததில்லை, ஆனால் அவன் தேவையில் இருந்த ஒரு ஆத்துமாவாக இருந்தான், எனவே இது ஒரு வாய்ப்பாக இருந்தது.

(2) அவர், தேவையில் இருந்த நபர் எங்கிருக்க வேண்டுமென்று தாம் விரும்பினாரோ, அங்கிருந்து தொடங்காமல், அந்த நபர் இருந்த இடத்திலிருந்தே தொடங்கினார். அந்தக் காட்டுத்தனமான மனிதரிடத்தில் அவர், “நான் உன்னைச் சுத்தம் செய்து உனக்குச் சில உடைகளை உடுத்து விக்கிறேன், பின்பு உன்னிடம் உள்ள அசுத்த ஆவி பற்றிய பிரச்சனையைக் குறித்துப் பேசுவோம்” என்று கூறியிருக்கலாம். [ஆனால்] அதற்குப் பதிலாக, அவர் அந்த மனிதனின் தோற்றத்தைக் காணாது, அசுத்த ஆவிகளை

அவனிடமிருந்து துரத்தினார். பின்பு அம்மனிதன் உடுத்துவிக்கப்பட்டான் என்று வேதபாடப் பகுதி கூறுகிறது. சிலவேளைகளில், நாம் மக்களைச் சென்றடைகையில், அவர்கள் முதலில் தங்கள் வாழ்வில் குறைவாயுள்ள வற்றைப் பெற உதவ வேண்டியதாக உள்ளது, பின்பு அவர்கள் கர்த்தருடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவ வேண்டியதாக உள்ளது. நாம் மக்களை அவர்கள் இருக்கும்படி நாம் விரும்பும் இடத்திலிருந்து அல்ல, ஆனால் அவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் இருந்தே நமது ஊழியத்தைத் தொடங்க வேண்டியதாக உள்ளது.

(3) அவர் அம்மனிதனிடத்தில் பேச - மற்றும் அவனது பிரச்சனைகளைக் கவனிக்க - விருப்பம் உள்ளவராயிருந்தார். அவர் பல ஆயிரம் அசுத்த ஆவிகள் பேசியதைக் கூடக் கவனித்துக் கேட்டார்! கவனித்தல் என்பது புரிந்துகொள்வதற்கான விருப்பத்தைச் செயல்விளக்கப்படுத்துகிறது. கவனித்தல் என்பது ஏறக்குறைய இழந்துபோகப்பட்டுள்ள ஒரு கலையாக உள்ளது, ஆனால் கவனித்தலை, உண்மையான கவனித்தலைக் காட்டிலும் அதிகமாக வேறு எதுவும் “நான் உங்களை நேசிக்கின்றேன்” என்பதைக் கூறுவதில்லை.

(4) அவர் தேவனுடைய வல்லமையைச் சார்ந்திருக்க விரும்பினார். அம்மனிதனின் வாழ்வானது மனிதனின் மனோதத்துவத்தால் அல்ல ஆனால் தெய்வீக வல்லமையினாலேயே மாற்றப்பட்டது. நீங்களும் நானும், இயேசு கொண்டிருந்த அற்புத வல்லமையைக் கொண்டிருப்பதில்லை, ஆனால் தேவன் இன்னமும் நம்மை வல்லமையால் அணிசெய்துள்ளார். நாம் வசனத்தின் வல்லமையைக் கொண்டுள்ளோம் (ரோமர் 1:16) மற்றும் நமது வாழ்வில் தேவனுடைய வல்லமை செயல்படுகிறது (எபே. 3:20). நாம் வரையரைக்குட்பட்ட நமது ஆதாரமூலங்களைச் சார்ந்திருப்பதற்குப் பதிலாக அவரைச் சார்ந்திருக்கக் கற்றுக்கொள்வோம்.

விளைவுகள் (வ. 15-20)

அன்புகூரப்பட முடியாதவர்களை இயேசு சென்று அடைந்ததன் விளைவு என்னவாக இருந்தது?

மாற்றப்பட்ட ஒரு மனிதன்

நாம் ஒரு சில விளைவுகளை ஏற்கனவே பார்த்திருக்கின்றோம். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு வாழ்வு முற்றிலுமாகத் திருப்பப்பட்டிருந்தது. இம்மனிதன் இயேசுவைச் சந்திப்பதற்கு முன்னும் சந்தித்த பின்னும் இருந்த நேர்மாறான நிலையைக் காட்டிலும் பெரிய நேர்மாறு ஒன்றைக் கற்பனை செய்து பார்த்தல் என்பது கடினமாக இருக்கும்.

தொடப்படாத மனிதர்கள்

முன்பே கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டபடி, நடந்த விஷயங்கள் குறித்துச் சிலர் சற்றும் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. சகமனிதன் ஒருவன் இரட்சிக்கப் பட்டான் என்பது பற்றி உணர்வெழுச்சி அடைவதற்குப் பதில், “அவர்கள் ...

பயந்தார்கள்” (வ. 15ஆ). அவர்கள் இன்னும் அதிகமான பன்றிகளை இழந்து விடுவோமோ என்று பயந்தார்கள் என்பது உறுதி. அவர்கள் மக்களைக் காட்டிலும் பன்றிகளைப் பற்றியே அதிகமாய் நினைத்தார்கள் என்பதற்கு ஒவ்வொரு சுட்டிக்காண்பித்தலும் உள்ளது. ஆத்துமாக்களைக் காட்டிலும் அவர்களுக்குப் பன்றிகள் மிகவும் முக்கியமானவைகளாக இருந்தன. பன்றியிறைச்சியானது விசுவாசத்திற்கு முந்திய இடத்தைப் பிடித்திருந்தது.

மக்கள், “தங்கள் எல்லைகளை விட்டுப்போகும்படி அவரை வேண்டிக் கொள்ளத் தொடங்கினார்கள்” (வ. 17). அவர்கள் அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்த வேறு எந்தக் குடிமகனையாவது மீண்டும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வர உதவும்படி அங்கு தங்கியிருக்குமாறு கிறிஸ்துவிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கவில்லை. மாறாக, அவர்கள் உண்மையில் “வெளியேறுக!” என்றே கூறினார்கள்.

அவர்களே கேட்டுக் கொண்டதை இயேசு செய்தார். அவர்கள் இதைக்காட்டிலும் அதிக துன்பமான வேண்டுகோளை ஏற்படுத்தியிருக்க முடியாதிருந்தது, ஆனால் கிறிஸ்து அதற்கு இணங்கினார். அவர் தம்மை விரும்பாத இடத்தில் ஒருக்காலும் தங்கியிருந்தது இல்லை, மற்றும் அவர் தேவனுடைய வழியை ஒருவர்மீதும் ஒருக்காலும் வலுக்கட்டாயப் படுத்தியது இல்லை. நாமும் அவ்வாறு செய்யமுடியாது. நாம் வசனத்தி லிருந்து நம்மால் இயன்ற அளவுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும்; பின்பு மக்கள் “வெளியேறுக!” என்று கூறினால், நாம் வெளியேறி விட வேண்டும்.

போதிக்கப்பட்ட ஒரு பகுதி

கடைசியான ஒரு விளைவு குறிப்பிடப்படுதல் அவசியமாக உள்ளது: சென்றடைதல் என்பது சென்றடைதலைப் பெறுகிறது. இவ்வரலாற்றின் எஞ்சிய பகுதியைக் கவனியுங்கள்:

அப்படியே அவர் படவில் ஏறுகிறபொழுது, பிசாசு பிடித்திருந்தவன், அவரோடேகூட இருக்கும்படி தனக்கு உத்தரவுகொடுக்க அவரை வேண்டிக்கொண்டான். இயேசு அவனுக்கு உத்தரவுகொடாமல்: “நீ உன் இனத்தாரிடத்தில் உன் வீட்டிற்குப்போய், கர்த்தர் உனக்கு இரங்கி, உனக்குச் செய்தவைகளையெல்லாம் அவர்களுக்கு அறிவி யென்று” சொன்னார். அந்தப்படி அவன் போய், இயேசு தனக்குச் செய்தவைகளையெல்லாம் தெக்கப்போலி என்னும் நாட்டில் பிரசித்தம் பண்ணத்தொடங்கினான்; எல்லாரும் ஆச்சரியப் பட்டார்கள் (வ. 18-20).

இயேசு நம்மிடத்திலும், “நீங்கள் உங்கள் மக்களிடத்தில் - உங்கள் நண்பர்கள், குடும்பத்தார், மற்றும் அயலகத்தார் ஆகியோரிடத்தில் - சென்று கர்த்தர் உங்களுக்குச்செய்த மாபெரும் விஷயத்தையும் அவர் உங்களமீது இரக்கம் கொண்டுள்ளதையும் அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள்” என்று கூறுவார். ஒரு சிலர், “ஆனால் சபை உறுப்பினர்கள் அல்லாத எந்த ஒரு நெருங்கிய நண்பரும் எனக்கு இல்லையே” என்று மறுப்புத் தெரிவிக்கலாம். விஷயம் அப்படியென்றால், யாரேனும் சிலரைக் கண்டறியுங்கள். உங்கள்

அயலகத்தில் ஒரு நண்பராயிருங்கள். நீங்கள் பணியாற்றும் இடத்தில் ஒரு நண்பராயிருங்கள். பள்ளியில் ஒரு நண்பராயிருங்கள். அப்போது நீங்கள் பகிர்ந்துகொள்ள முடியும். சவிசேஷ ஊழியம் என்பது இருவருக்கும் உணவு எங்கு கிடைக்கும் என்று ஒரு பிச்சைக்காரர் இன்னொரு பிச்சைக்காரருக்குச் சொல்லுதல் போன்றதுதான் என்று யாரோ ஒருவர் கூறியுள்ளார். நமது வேதபாடப் பகுதியானது, சவிசேஷ ஊழியம் என்பது, துன்புறும் ஒருவர், துன்புறும் இன்னொருவருக்கு, அவர்கள் இருவரும் நிம்மதியை எங்கு கண்டறிய இயலும் என்று கூறுதல்தான் என்று அறிவிக்கிறது.

முடிவுரை

சார்லஸ் ஹோட்கீ அவர்கள் சில வேளைகளில் பதினெட்டு அங்குல அளவுகோலை எடுத்துக் கொண்டு பிரசங்க மேடைக்கு வருவதுண்டு. அவர் அதைக் கையில் பிடித்து, அதன் நீளத்தைக் கவனித்து, “சில கிறிஸ்தவர்கள் பரலோகத்தை இவ்வளவு தொலைவே தவறவிடுவார்கள்” என்று கூறுவார். பின்பு, அந்த அளவுகோலின் ஒரு முனையைத் தமது தலையிலும் இன்னொரு முனையைத் தமது மார்பிலும் வைத்துக்கொண்டு, “அதாவது, தலையிலிருந்து இருதயத்திற்கு உள்ள தூரம் அளவுக்கு அவர்கள் தவற விடுவார்கள்” என்று கூறுவார்.¹⁴

நாம் மற்றவர்களின் தேவைகளில் உதவவும் அவர்களுடன் சவிசேஷத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் மற்றவர்களை - அன்புகூரப்பட முடியாதவர்களையும் கூட - சென்றடைய வேண்டும் என்று நம்மில் பலர் நமது தலையில் (மதிநுட்ப அளவில்) அறிந்திருக்கச் சாத்தியம் உண்டு. அதே வேளையில், அந்தச் செய்தியானது நமது இருதயத்தைச் சென்று அடையாதிருக்கவும் சாத்தியம் உண்டு. ஒருவேளை நாம் மற்றவர்களைச் சென்றடைவதற்குத் தேவையானவற்றை - அதாவது, நமது பணி அட்டவணைகளை மாற்றியமைத்தல், நமது பயங்களை அல்லது நாம் செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்யாமல் நம்மைத் தடை செய்பவற்றை வெல்லுதல் போன்றவற்றை - செய்யும்படி தூண்டப்படாது இருக்கலாம். நம்மில் சிலர் “பரலோகத்தைப் பதினெட்டு அங்குல அளவில்” தவறவிடவும் சாத்தியக்கூறு உள்ளது.¹⁵

நாம் இந்தப் பிரசங்கத்தை முடிக்கும் இவ்வேளையில், இந்தப் பாடத்தை இயன்ற அளவுக்குத் தனிப்பட்டதாகக் என்னை அனுமதியுங்கள். இயேசு உங்கள் வாழ்வைத் தொட விரும்புகின்றார், ஆனால் அவர் கதரேனருடைய நாட்டில் இருந்த மக்களிடத்தில் தம்மை வலுக்கட்டாய மாய் திணிக்காதது போல் உங்களிடத்திலும் தம்மை வலுக்கட்டாயமாய்த் திணிக்க மாட்டார். அவர் உங்களை ஞானஸ்நானம் பெறும்படி தண்ணீருக் கருகில் தள்ளிச் செல்ல மாட்டார் (மாற். 16:15, 16ஐக் காணவும்). நீங்கள் உங்கள் தவறுகளை அறிக்கையிடும்படியும் மீண்டும் கட்டுவிக்கப்படும் படியும் அவர் உங்கள் கைகளைப் பிடித்து திருக மாட்டார் (யாக். 5:16). நீங்கள் கீழ்ப்படிதலுடன் அவரது பாதங்களில் விழுந்து, அவர் உங்கள் வாழ்வுக்குள் வருமாறு அவரிடத்தில் கேட்க வேண்டும். நீங்கள் அவருக்குப் பதில்செயல் செய்யத் தேவையானால், அதை இப்பொழுதே செய்யுங்கள்.

குறிப்புகள்

வரவிருந்த ஒரு சவிசேஷ ஊழிய முகாமுக்கு ஒரு உள்நூர் சபையைத் தயார் செய்யும்படிக்கு நான் இந்தப் பிரசங்கத்தை அடிக்கடி பயன்படுத்தியுள்ளேன். நான் அவர்களிடம், “இந்த முகாம் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் மற்றவர்களை - அன்புகூரப்பட முடியாதவர்களைக்கூட - சென்று அடைய வாழ்ப்பளிக்கும்” என்று கூறுவதுண்டு.

நீங்கள் ஒருவேளை பதினெட்டு அங்குல அளவுகோல் ஒன்றைச் செய்ய விரும்பலாம் - இது நாம் சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தும் பன்னிரெண்டு அங்குல அளவுகோலைவிட அரைமடங்கு பெரியது ஆகும். நீங்கள் மீட்டர் அளவுகோலையும் கூடப் பயன்படுத்தலாம். அல்லது நீங்கள் தோராயமாக பதினெட்டு அங்குலம் நீளம்கொண்ட ஒரு குச்சியைக் கூடப் பயன்படுத்தி, “இந்தக் குச்சியானது ஏறக்குறையப் பதினெட்டு அங்குல நீளமுடையது - இந்த அளவுக்குத்தான் சிலர் பரலோகத்தைத் தவற விடுவார்கள்” என்று கூறலாம்.

குறிப்புகள்

¹இந்த எடுத்துரைப்பிற்கான கருத்து, *Sermons for Today*, vol. 2 (Abilene, Tex.: Biblical Research Press, 1981), 134-41 என்ற புத்தகத்தில் உள்ள பிரென்டிஸ் மெடோர், அவர்களின் பிரசங்கம் ஒன்றிலிருந்து வந்தது. “சென்று அடையுங்கள், சென்று அடையுங்கள் மற்றும் யாரையேனும் தொடுங்கள்” என்று தலைப்பிடப்பட்ட அவரது பிரசங்கத்திலிருந்து சிந்தனைகளும் கருத்துக்களும் இந்த எடுத்துரைப்பு முழுவதிலும் சிதறியுள்ளன. ²விரும்பப்பட்டால், அவர் சென்றடைந்தவர்கள் பற்றிய குறிப்பான பின்வரும் உதாரணங்களை நீங்கள் தர முடியும்: அப்போஸ்தலர்கள், பத்து தொழினோயாளிகள், கிணற்றண்டையில் இருந்த பெண், செல்வந்தனான இளம் அதிகாரி, சகேபு, சிலுவையில் தொங்கிய கள்ளன், மற்றும் பிற. ³நாம் அவரது சரீரத்தின் அவயவங்களாய் (உறுப்புக்களாய்) இருக்க வேண்டும் (ரோமர் 12:5). ⁴அசுத்த ஆவி பிடித்தல் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் கூற நீங்கள் விரும்பலாம்: அதாவது, இது கிறிஸ்து மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் நாட்களில் நடைபெற்றது, ஆனால் இன்றைய நாட்களில் நடைபெறுவதில்லை. ⁵அப்பொழுது முற்றிலும் இருட்டாகி இருந்திருக்காது, இல்லையென்றால் அம்மனிதன் அவர்களை “தூரத்திலே” (மாற். 5:6) கண்டிருக்க முடியாது; ஆனால் அது ஏறக்குறைய இருட்டு வேளையாக இருந்திருக்கக் கூடும் அல்லது சந்திரன் மிகுந்த பிரகாசமாய் ஒளிவீசியிருக்கலாம். ⁶Joe Schubert, “Overcoming Fear,” *Preacher’s Periodical* (December 1983): 27. ⁷மற்றவர்களுடன் “தொடர்ந்து சமாளித்தல்” என்பது, “உங்கள் அயலகத்தவர்கள் போலவே வளமிக்கவர்களாகத் தோற்றம் அளிக்க முயற்சி செய்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. ⁸பிரச்சனையுள்ள ஓரிடத்தில் அந்தப் பிரச்சனைக்குத் தனிப்பட்ட வகையில் பொறுப்பை மேற்கொள்வதற்கு மாறாக, “நாம் இதைக் கவனிக்க அரசின் இன்னொரு திட்டத்தைத் தொடங்குவோம்” என்று கூறுவது சமுதாயத்தின் பொதுவான எண்ணப்போக்காக உள்ளது. இதை, நீங்கள் வாழும் சமுதாய மற்றும் அரசியல் சூழ்நிலைக்குத் தக்காற்போன்று தழுவிமைத்துக் கொள்ளுங்கள். ⁹Meador, 138. சில சபைகள் “வாடகைத் துப்பாக்கி” எண்ணப்போக்கினால் துன்புறுகின்றன என்று சகோ. மெடோர் அவர்கள் கருத்துக்

தெரிவித்தார். அமெரிக்காவில் பழங்காலத்தில் மேற்குப்பகுதியில், மனிதர்கள் தங்கள் பிரச்சனைகளைக் கவனித்துக் கொள்வதற்கு, சில வேளைகளில் “துப்பாக்கிகளை” (அதாவது, துப்பாக்கியுடன் உள்ள மனிதர்களை) வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டார்கள். இதை சபைக்கு நடைமுறைப்படுத்தினால், “வாடகைத் துப்பாக்கி” மனநிலை என்பது, “நாம் நமக்காக ஊழியம் செய்யும்படிக்கு ஒரு பிரசங்கியாரை ஊதியம் கொடுத்து நியமித்துக் கொள்ளுவோம். அது பணியைச் செய்யவில்லை என்றால், நாம் அதிகமான ஊழியர்களை (அதாவது அதிகமான சபை ஊழியர்களை) ஊதியத்திற்கு அமர்த்திக் கொள்வோம்” என்பதாக உள்ளது. நீங்கள் அறிந்துள்ளபடி, ஊதியம் பெறும் எந்த ஒரு ஊழியரும் வேறு எவருடைய ஊழியத்தையும் அவருக்காகச் செய்யமுடியாது. நாம் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது சொந்த ஊழியத்தைச் செய்தாக வேண்டும். ¹⁰ அந்த மனிதன் தன்னிடத்திலிருந்து அசுத்த ஆவிகள் வெளியேறிய பின்பு, “புத்தி தெளிந்து” இருந்தான் என்று மாற்கு 5:15 குறிப்பிடுகிறது.

¹¹KJV மற்றும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் “the deep” அதாவது “பாதாளம்” என்றுள்ளது, ஆனால் கிரேக்க மொழியில் *abysson* (வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால் “abyss”) என்றுள்ளது. ¹² பன்றிகள் கத்தும் சத்தம் என்பது பயங்கரக் காட்சிகள் கொண்ட திரைப் படங்களைத் தயாரிப்பவர்கள் தங்கள் திரைப்படங்களில் காட்டும் இராட்சசப் பிராணிகளின் மயிர்க்கூச்செரியும் அலறுதல்களுக்குப் பயன்படுத்தும் சத்தங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. ¹³ அமெரிக்காவில் பொதுவாக, பன்றிகள் தொழுவில் அடைத்து வைக்கப்பட்டு உணவு தரப்படுகின்றன. வேலியற்ற நிலங்களில் பன்றிகள் நிலத்தில் உள்ளவற்றை மேயும்படி மாடுகள் மற்றும் ஆடுகளைப் போன்று மேய்க்கப்பட்டன. ¹⁴ வேதாகமத்தில் பேசப்படுகின்ற “இருதயம்” என்பது நமது மார்புப் பகுதியில் உள்ள உறுப்பு அல்ல ஆனாலும் இந்த விவரிப்பானது ஒரு மதிப்புமிக்க கருத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ¹⁵ இந்த வேளையில், நான் பொதுவாக சபையின் முன்பாகக் குறிப்பிட்ட சில அறைகூவல்களை இடுவதுண்டு, அந்த அறைகூவலில் “மற்றவர்களைச் சென்று அடைவதற்கு” அவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கும் ஒரு நேரமும், இடமும் மற்றும் சூழ்நிலையும் இருக்கும்.